

LITIJSKI predilec

GLASILO PREDILNICE LITJA

Leto XV.

Litija, julij 1974

Številka 7

Kdaj OD po novem?

V četrtek, 11. julija 1974, je delavski svet na devetem rednem zasedanju sprejel predlog novega samoupravnega sporazuma o delitvi dohodka in osebnih dohodkov. V petek, 12. julija 1974, pa sta omenjeni sporazum potrdila zbora kolektiva in bo začel veljati, ko bo 2/3 zaposlenih pisмено izjavilo, da se strinja z njegovimi določbami. Člani DS so še potrdili, da naše podjetje podpiše samoupravni sporazum o štipendiranju učencev in študentov v litijski občini, za podpisnika pa imenovali tov. Leo Rappl. Za delegata v Komisijo za izvajanje samoupravnega sporazuma o programu skupnosti zaposlovanja ter arbitražno komisijo pri Skupnosti za zaposlovanje pa je bil izbran tov. Grubor Dušan. Delavski svet je dopolnil plan investicije.

OBRAVNAVA PRIPOMB IN PREDLOGOV

Prva točka je napovedovala burno razpravo. Na predlog novega samoupravnega sporazuma o delitvi dohodka in OD, o katerem je kolektiv razpravljajal 15 dni, je komisija prejela pripombe zaposlenih na 36 delovnih mestih, od skupno 228 ali 15%. Na teh delovnih mestih je zaposlenih 134 delavcev ali 11,9% od skupnega števila zaposlenih. Vse predloge in pripombe je komisija pregledala in 27 jih je ugodno rešila, ker niso upoštevani vsi pogoji dela na teh delovnih mestih. Zanimivo je, da noben predlog ni prišel iz neposredne proizvodnje. Torej je bil le dosežen namen, da se zaposlenim v neposredni proizvodnji v poprečju najbolj povečajo osebni dohodki. Razprava je pokazala, da kljub temu, da je predlog visel na oglasnih deskah, da smo tekstualni del objavili v prejšnji številki Predilca, da je bilo vse že večkrat razloženo na različnih sestankih, še vedno obstajajo določene nejasnosti in mogoče tudi nezaupanje v nova določila.

Novi samoupravni sporazum bo začel veljati, ko bo dve tretjini zaposlenih pisмено izjavilo, da se strinjajo z njegovimi določili. Če bo šlo vse po prevedevanjih, naj bi ga prvič uporabili pri izračunu OD za mesec julij.

V novi samoupravni sporazum bodo spadale tudi plače pripravnikov, ki bodo odslej urejene s točkami in od starih višje za približno 500 din. Prav tako je dodano posebno poglavje, ki urejuje razna izplačila, ki jih je urejeval stari pravilnik o delitvi dohodka in OD, nekaj tudi prejšnji statut.

Izplačila članom kolektiva, ki imajo značaj osebnih prejemkov in se izplačujejo iz sredstev skupne porabe na osnovi 136. člena statuta podjetja, so naslednja:

1. Povračilo stroškov za letni dopust in za regres počitniških domov 900 din (delni znesek se izplača osebno na roke članu kolektiva, del pa počitniškemu domu). Višino regresa določajo v dovoljenih mejah samoupravnega sporazuma vsako leto zbori delovnih ljudi po predlogu DS in sindikalne podružnice, če se meje dovoljenih izplačil spremenijo.

2. Pomoč družini delavca v primeru smrti zaradi nesreče pri delu, oz. kasnejše smrti zaradi posledice nesreče pri delu, izplača podjetje v višini pogrebnih stroškov po računu pristojne organizacije.

3. Denarna solidarnostna pomoč družini člana kolektiva, ki je umrl zaradi posledic nesreče pri delu, zneske največ 30.000.— din netto. Višino predlaga osnovna organizacija sindikata.

4. Pomoč družini ob smrti ožjega člana družine ali daljši bolezni delavca, lahko znaša največ en povprečni neto mesečni osebni dohodek zaposlenih v delovni organizaciji v preteklem letu. Višino določa oz. predlaga osnovna organizacija sindikata.

5. Iz sredstev sklada skupne porabe se lahko daje še:

— enkratna pomoč ob elementarnih nesrečah ali požarih, ki so prizadeli delavca in njegovo družino,
— enkratne letne obdaritve upokojencev,
— enkratne pomoči ob nastanku težje invalidnosti.

Višino predlaga osnovna organizacija sindikata.

6. Izplačila za obdaritve ob novem letu (za otroke, upokojence, bolne člane kolektiva, socialne primere). Zgornja meja teh izplačil je število zaposlenih 1. decembra tekočega leta pomnoženo s 5% poprečnega mesečnega neto osebnega dohodka v občini v preteklem letu (približno 110.000 din).

7. Ob upokojitvi pripada odpravnina in sicer:

— do 20 let pokojninske dobe v višini dveh povprečnih mesečnih osebnih dohodkov v preteklem letu v SR Sloveniji.

— nad 20 let pokojninske dobe pa v višini treh povprečnih mesečnih osebnih dohodkov v preteklem letu v SR Sloveniji.

Enak znesek gre ob smrti delavca najožjim članom družine.

Druga varianta:

V primeru prenehanja dela zaradi nezgode pri delu ali izven dela se prav tako izplača omenjena odpravnina, če je posledica nezgode invalidska oz. starostna upokojitev.

V primeru, da je član kolektiva umrl, pripada uživalcem družinske pokojnine prav tako odpravnina v smislu I. odstavka.

Odpravnina v smislu I. odstavka se izplača uživalcem družinske pokojnine v enakih deležih, če pa je en sam, se mu izplača v celotnem znesku, če pa ni uživalca družinske pokojnine, se izplača zakonskemu drugu, ki je živel v skupnem gospodinjstvu. Če pa tudi zakonskega druga ni, se izplača otrokom, če še niso preskrbljeni.

Če pa je član kolektiva umrl po prenehanju delovnega razmerja in pred izplačilom odpravnine, pripada prav tako odpravnina v celoti osebam navedenim po prejšnjem odstavku.

8. Kadar izpolni delavec 20 let delovne dobe v Predilnici Litija, se mu pokloni ob tovarniškem prazniku ura ali kakšno drugo primerno darilo, kar pa predlaga delavski svet.

9. Druge solidarnostne pomoči, ki jih predlaga osnovna organizacija sindikata.

PODPIS SAMOUPRAVNEGA SPORAZUMA

Ze v prejšnji številki LP smo poročali, kakšna naj bi bila nova štipendijska politika. Ob številnih razpravah zbrani predlogi so sedaj povezani v samoupravni sporazum, ki ga je podpisalo tudi naše podjetje. Glavni cilji, ki naj bi bili doseženi: vsi učenci in študentje naj bi imeli vsaj približno enake štipendije (doslej so bile ogromne razlike. Bogatejša podjetja so dajala več, medtem ko so nekateri dajali bolj miloščno kot štipendije). Z enotno politiko naj bi ta vprašanja rešili, prav tako pa bodo imeli odslej večjo možnost izobraževanja tudi otroci iz revnejših (kmečkih in delavskih) družin.

DOPOLNJEN PLAN INVESTICIJ

Ker se nam je ponudila ugodna priložnost in ker še vedno nimamo dovolj strojev, da bi lahko previli vso prejo, smo se odločili za nakup petih previjalnih avtomatov znamke Savio (enaki, kot jih že imamo). Tako bodo zmogljivosti naše previjalnice tolikšne, da bomo lahko previli celotno proizvodnjo.

Potrebne so nam še tri dvojilke in člani DS so odobrili njihov nakup. Da bi razbremenili snemalke, smo se odločili za nakup stroja za sortiranje cevok. To je sicer precej draga investicija, (stroj stane skoraj 1.000.000 din) toda nujno potrebna. Dobil ga bomo že letos, stroje za sukalnico pa v prvi polovici prihodnjega leta. Vsi stroji bodo postavljeni v novi sukalnici, kjer je še toliko prostora. Da pa bodo ti stroji lahko nemoteno tekli, moramo kupiti še en transformator. Tako bo celotna omenjena investicija vredna skoraj 7 milijonov din.

RAZSIRITEV ZAVAROVANJA

Doslej smo imeli pri kolektivnem nezgodnem zavarovanju zavarovanih 85 delavcev. Po predlogu vseh sektorjev in služb naj bi po novem zavarovali 250 delavcev, torej 175 več kot doslej. Predlog je utemeljen in bomo seznan vseh zavarovanih objavili v Informacijah. Zavarovanje ni samo za nezgode na delu, ampak tudi za nezgode izven dela.

Litijski predilec izhaja enkrat mesečno. Urejuje uredniški odbor: Branko Bizjak (glavni urednik), Albin Ankon, Martina Kralj, Marjan Sonc, Tone Štrus. List dobijo člani kolektiva in upokojenci brezplačno. Tisk in klišeji: Gorenjski tisk, Kranj

Ob dnevu vstaje slovenskega naroda

Pred 33. leti je zagorela baklja upora tudi v našem narodu. Ljudstvo je spoznalo, da je napočil trenutek, ko se je treba osvoboditi vseh spon in vseh gospodarjev. Pot do svobode je bila dolga, krvava in težka. Mnoga življenja so ugasnila in vsako je vgrajeno v mozaik milijonov mrtvih, ki so zlamljali fašističnega zmaja.

Revolucija še tudi po izgonu okupatorja in njegovih pomagačev ni bila končana. Mar ni revolucija tudi izročitev tovarn v upravljanje delavcem in če vse vmesne stopnje izpustimo, mar ni revolucija tudi uvajanje delegatskega sistema! Torej revolucija še vedno traja — doživljamo jo vsak na svojem delovnem mestu. Postavlja se vprašanje, kako se vključiti vanjo — s poštenim in vestnim delom. Od tod tudi izhaja pravica, da lahko soseda, ki ne dela dobro, pošteno kritiziramo. Vsakdanje težave nas ne smejo napraviti malodušne in nesposobne za boj. Pa se boste vprašali, kakšen boj pa je danes še potreben. Če vzamemo samo ozek izsek: boj za dokončno zmago samoupravljanja, za uresničitev samoupravnih načel izraženih v novi ustavi.

Strel iz prve partizanske puške pred 33 leti pa nas tudi danes zavezuje, da se upremo vsakemu poskusu napada na našo svobodo, na našo domovino, na katerikoli delček celotne Jugoslavije. Naj bo napadelec kdorkoli — jasno smo povedali, da svoje zemlje, ki je najbrž ne bi imeli, če iskra upora ne bi zasvetila, ne damo nikomur! Upamo le to, da nam omenjenih besed ne bo treba dokazovati z orožjem.

Delegat v novi ustavi

Vedno pogosteje slišimo besedi delegat in delegacija. Vedno bolj postajata ta dva pojma sestavni del našega vsakdana. Nekateri se še vedno sprašujejo, kaj je zdaj to in kam vse to vodi. Na tihem že verjetno hvalijo čase, ko smo imeli še poslance in »problemov« okrog delegatov in delegacij še ni bilo. Toda čas zahteva svoje, pota razvoja ne morejo posamezniki niti manjše skupine usmerjati po svoje. Ta članek je namenjen vsem, ki hočejo na poljuden način razširiti svoje obzorje na področju delegatskega sistema.

Kaj je to delegat

Delegat je človek, ki mu skupina ali skupnost naloži kako dolžnost. Ko jo opravi, mora tistim, ki so ga poslali, poročati — ne glede na to, ali je dolžnost opravil ali ne. Če jo je, poroča o uspehu, če je ni — mora razložiti, zakaj je ni.

Delegat je torej poslanec ali odposlanec, ki opravlja določene dolžnosti, ne da bi se odvajal od skupnosti, ki ga pošilja. Pravzaprav se »sprehaja« sem ter tja in vzdržuje zvezo med skupnostjo in neko drugo skupnostjo (ali skupščino). Njegova temeljna oznaka je ta, da je poslan, da se naložene dolžnosti ne more sam izmisliti, da mora zastopati tisto, kar so mu naročili, poleg tega praviloma ne more biti od drugod, ampak iz skupnosti, ki ga pošilja in mu daje — kot pravimo — delegatski mandat. In končno — pomembna stvar, ki je ne smemo pozabiti — delegat je lahko vsakdo iz skupnosti, ki delegata potrebuje.

Zakaj delegacije in delegati

Najprej na kratko razložimo razliko med predstavniki skupščinskim sistemom, ki pozna poslance, in delegatskim skupščinskim sistemom, ki pozna delegate. Iz tega bo razvidna tudi razlika med poslancem in delegatom.

Predstavniki skupščinski sistem je zgrajen tako, da občan voli svojega predstavnika za določeno dobo (mandatno dobo), da bo v njihovem imenu opravljal dolžnosti poslanca v skupščini (vseeno ali v občinski ali v nacionalni). Poslanec je dobil torej mandat za določeno dobo (npr. za štiri leta) zraven pa splošno pooblastilo, da v vseh zadevah zastopa tiste, ki so ga izvolili.

To je sistem, v katerem je občan dejaven v tem pogledu samo vsako četrto leto. Tu se mu poslanec — potem, ko je izvoljen — kaj lahko odtuji (mislim predvsem na vsebino družbenih zadev, ki naj jih opravlja) in se pravzaprav veliko bolj kot s svojimi volivci poveže z vladajočimi silami v družbi. To je skupščinski sistem, ki je nastal v družbah z zasebno-lastninskim družbeno-ekonomskim sistemom, potemtakem v družbah, za katere je značilno visoko odtujevanje sredstev tistim, ki so jih ustvarili.

Predstavniki skupščinski sistem je zgrajen natanko po

meri družbeno-ekonomskega sistema družbe. To pomeni, da mu ustreza po vsebini in po obliki in je v različnih in različnih družbah dokazal svojo zgodovinsko upravičenost in precejšnjo prilagodljivost.

V primerjavi z delegatom, o kakršnem smo govorili uvodoma, je torej poslanec v predstavnikiškem sistemu človek s stalnim mandatom (za določeno dobo) in s splošnimi pooblastili. Razpolaga potemtakem z dvema oznakama, zaradi katerih se kaj lahko oddalji od volivcev in se (večinoma — hočeš nočeš) pridruži vladajočim družbenim silam, ki uveljavljajo seveda predvsem svoje interese v družbi.

Vprašali boste, zakaj potem tako dolgo podoben ali vsaj v marsičem podoben predstavnikiški skupščinski sistem v socialističnih družbah in tudi pri nas?

Odgovor je lahek — kljub temu, da so se z revolucijo spremenila družbeno-ekonomska razmerja. Namesto zasebnega lastništva je namreč nastopila država. Čeprav je bila po eni strani tudi država pomemben vzvod revolucije (v korist delavskega razreda in delovnega ljudstva), je po drugi strani bila svojevrsten lastnik vsega, kar je bilo pod državljani (z nacionalizacijami take ali drugačne vrste).

Namesto zasebnega lastnika je nastopila država kot lastnik z drugačno družbeno vsebino, vendar še zmeraj kot lastnik (ne glede na to, kako so stvari v družbi formalno urejene), še zmeraj kot lastnik, ki se lahko — sprevrže v nasprotje tistega, kar smo želeli.

Želeli pa smo in želimo — dolgoročno gledano — poddrževanje, ne podrževanje. Želeli smo, da postanejo proizvajalna sredstva (in vse proizvodne možnosti) družbene, da neha biti lastnina takih ali drugačnih dejanskih ali navideznih lastnikov.

Predstavnikiški parlamentarni sistem nam je — malo prilagojen C ustrezal v prvem obdobju povojne graditve.

Komaj smo ga postavili — že smo iskali drugačne rešitve, skušajoč v naših tedanjih razmerah premagati nekatere značilne »predstavnikiške« lastnosti sistema, saj nam niso več ustrezale.

Kakor smo v družbi iskali potov iz obeh danih svetovnih sistemov: zasebno-lastniškega in državno-lastniškega (kapitalističnega in socialističnega), tako smo skušali

spreminjati tudi skupščinski sistem.

Samoupravljanje je s svojim nastajanjem in rastjo postavljalo tudi vprašanje skupščinskega sistema na dnevni red politike čedalje pogosteje in odločneje.

Skratka, tudi nam je pretila nevarnost, da se kljub samoupravljanju — predvsem v družbenih temeljih — razrastejo v družbi »zgoraj« različni gospodarski, politični, oblastni ipd. organizmi v oblastniške, da nam s svojo močjo, naslonjeno na visoko stopnjo delavskega razreda odtujenih sredstev, zadržijo tudi tisto novo, kar smo zgradili, v čemer smo videli pravo pot socialistične graditve in kar imenujemo samoupravljanje.

V takih razmerah se je seveda moralo dogajati tudi pri nas — kar smo dostikrat zama kritizirali, da se poslanec ni prikazal na terenu, saj dostikrat sploh ni mogel — zlasti, če je imel po nekaj stotisoč volivcev, da se je zanimal veliko bolj za tisto, kar se je dogajalo v družbi zgoraj kot spodaj, da je odločal o mnogih stvareh, ne da bi bil vsaj povprašal volivce, kaj o njih mislijo, ipd. Dejansko je bil postavljen v sistem, ki mu marsičesa kratko in malo ni dovoljeval — zato, ker je pač ta sistem tak, da nekaterih stvari ne sme dovoljevati.

Ko o vsem tem govorimo, močno poenostavljamo, zakaj predstavnikiški sistem je doživel v svojem zgodovinskem razvoju v svetu najrazličnejše preobrazbe in izpopolnitve. In ravno tako pri nas — zlasti v obdobju, ko smo gradili samoupravljanje. Temeljno izpopolnjevanje je bilo v tem, da smo — zavedajoč se, da država še ne more »odmreti« popolnoma — iz skupščin poskušali narediti najvišje organe »oblasti in samoupravljanja«. Hoteli smo kratko in malo v tradicionalno zasnovane oblike skupščinskega sistema vnašati po malem vse več samoupravljaljskega. Namesto večinskega (glasovanje — preglasovanje) odločanja smo poskušali pomalem uveljavljati tudi druge načine oblikovanja družbene politike — sporazu, mevanje in dogovarjanje.

In vendar se je navsezadnje izkazalo, da sistema ni več mogoče »kupati« kar naprej, izpopolnjevat, dograjevati, ampak da ga je treba iz temelja spremeniti. Spremeniti — če nočemo, da bo tisto, kar je prihajalo — od spodaj in iz prihodnosti — samoupravljanje ob nadaljnje možnosti ali celo ob oblast.

Zaradi vsega tega smo začeli z novimi ustavami uveljavljati delegatski sistem — delegatske temelje skupščinskega sistema.

Kakor delegatski sistem ne bi ustrezal nekaterim druž-

bam — npr. kapitalistični ali etatično-socialistični, tako seveda tudi mi ne bi mogli začeti uveljavljati delegatstva, če ne bi obenem spremenili še nekaterih temeljnih razmerij v družbi.

Pri tem mislimo predvsem na družbeno-ekonomsko razmerja, ki se spreminjajo v korist samoupravljanja (delavskega razreda v najširšem smislu besede), in na vse tisto, kar smo kot samoupravljanje uveljavili v družbi tudi drugod — ne samo v družbenih temeljih.

Preprosto povedano: delegacija v TOZD ali v KS bi takorekoč zaman razpravljala o stvareh, glede katerih ne bi mogla odločati ali soodločati tudi v gmotnem pogledu. Zaman bi bil trud delegacij in delegatov, ko bi se npr. vse presežno delo oddaljilo od TOZD ali podjetja — zakaj ravno ob njem in z njim se oblikuje najbolj bistvena družbena politika.

Delo delegacij je vezano na družbeno-ekonomsko razmerja, ki omogočajo, da o mnogih stvareh delavci odločajo kar sami in neposredno. O vseh tistih, ki jih zaradi narave družbenih zadev ne morejo obravnavati ali odločati o njih čisto neposredno, bodo razpravljali v delegacijah in oblikovali stališča oziroma predloge, in potem s pomočjo delegata, ki ga bodo poslali v skupščino, odločali v njej. Vendar to pot ne poslansko — ne tako, da bi se delegat ne vrnil, ne tako, da ne bi poslušal delavcev TOZD in njegove delegacije, ne tako, da ne bi mogli drugih poslati, boljšega, sposobnejšega ipd.

Naj ob tem omenimo še nekaj: naš sistem je postavljen na delegacije — ne na delegate. To pomeni na volje našega telesa, ne na posameznike, ki bi se lahko kaj hitro sprevrgli v splošne stalne predstavnike (ali poslance starega kova).

Ne glede na to, da obstajajo v tem pogledu razlike med jugoslovanskimi republikami (in med republiško in zvezno skupščino), moramo poudariti delegacijo in graditi predvsem na njej.

Iz vsega povedanega izhaja, da je delegat predvsem član delegacije. Nanjo je vsestransko vezan — delegat v TOZD tam, kjer dela, in delegat na delegacijo KS tam, kjer stane.

Osnova je torej delegacija, ki kot voljeno telo razpravlja o vsem, kar prihaja v skupščini na dnevni red. Ona se dogovarja z drugimi delegacijami (kadar nima svojega delegatskega mesta v skupščini ali kadar se želi zaradi posebnih interesov povezovati s kom drugim). Delegacija določa delegata in mu daje mandat oziroma naloži dolžnost za natančno določeno opravilo, ki ga mora opraviti v skupščini. Njegov tudi poročila, z njo razpravlja — če je treba sprejeti stališča ali predlog spremeni. Skoznjo uveljavlja interese volivcev ne glede na to, ali bo glede

tega vprašanja delegat v skupščini on ali kdo drug iz delegacije.

Delo se potemtakem zmeraj začneja v delegaciji — delegacija je tako rekoč prvi skupščinski prostor.

Želimo vam dopovedati, da stvar nikakor ne bo povsem preprosta, kakor hitro boste zadevo želeli opraviti dobro, pravočasno, koristno, v skladu s svojimi in širšimi družbenimi koristmi.

Ko bi to prvo dobro opravili (dogovarjanje in opredeljevanje znotraj TOZD ali celotnega podjetja), potem se šele dogodi tisto drugo: določita se delegat in njegova delegatska dolžnost.

Pri tem moramo imeti pred očmi naslednje: dobro je določiti delegata, ki bo najbolj pripraven za naloženo dolžnost, ki bo to pripravnost tudi v obravnavi v delegaciji dejavno izpikal. Obstoja možnost, da bodo delegacije in delegati drugih TOZD imele drugačne poglede na osnutek, morebiti celo čisto drugačne, dobro je upoštevati dejstvo, da je delegat živ človek, da mora imeti — kljub mandatu, kakršnem mu je dan — tudi svoj maneverski prostor, v kakršnem se lahko kot delegat giblje, zakaj v srečanjih z drugimi delegati (konference delegatov) in v skupščinah se bo skoraj gotovo srečal tudi z drugačnimi mnenji, pogledi, dejstvi, argumenti ipd.

Nikar se ne ustrašite — saj ne gre za to, da bi sistem terjal od vas preroška nagnjenja ali sposobnosti. Gre le za to, da vodite račun o tem, kaj je treba storiti, da bi se z zadevo dobro seznanili, da bi jo vsestransko pretresli, da bi slišali vsa mogoča mnenja, da bi se nazadnje natančno opredelili in določili delegata. Gre za to, da se precejšen del družbene politike dejansko seli v delegacije, kar pomeni — v družbene temelje.

To pa končno pomeni, da ni mogoče prepuščati družbenih zadev komur koli v družbi — zakaj naj bo še tako dober, lepega dne bo postal oblast nad ljudmi, nad vami, nad vsemi nami, in potem se bomo obračali k njej kot središču odtujene družbene moči.

To tudi pomeni, da si je treba naložiti tudi to »breme« — če naj delavski razred kar se da neposredno odloča o sredstvih, ki jih ustvarja zase in za vso družbo, potem ni mogoče, da se ne bi zanimal za vse tisto v družbi, za kar se trošijo tudi njegova sredstva. In mora se ne samo zanimati — ampak o vsem tudi odločati in soodločati.

V tem je bistvo demokracije — socialistične in samoupravljaljske, da se namreč začne družbena politika v večji meri oblikovati že tam, kjer delamo (TOZD) in kjer živimo (KS), potem pa vsepovod v družbi pod prevladujočim vplivom ravno teh dejavnikov.

(Nadaljevanje na 3. str.)

Konferenca tekstilcev

18. junija 1974 je bila v Beogradu konferenca delavcev tekstilne industrije Jugoslavije. Po predhodnem razgovoru, ki ga je organiziral RO sindikata delavcev industrije in rudarstva Slovenije, se je konference delavcev tekstilne industrije Jugoslavije udeležilo 28 slovenskih delegatov.

Slovenski delegati so sodelovali z naslednjimi temami:

- integracijski procesi;
- kadrovanje;
- dolgoročneše planiranje, investicije in tehnološki procesi;
- problematika surovin in reprodukcijskega materiala;
- delovni pogoji in nočno delo žena;
- odnosi med tekstilno industrijo in trgovino.

Konference delavcev tekstilne industrije Jugoslavije so se udeležili tudi delegati vseh ostalih republik in pokrajin.

S pravico odločanja so sodelovali:

- delegati izvoljeni v osnovnih organizacijah sindikatov organizacij združenega dela tekstilne industrije, prometnih organizacij, ki se bavijo s prometom tekstilnih proizvodov, organizacij združenega dela, ki proizvajajo opremo za tekstilno industrijo;

- člani odbora za tekstilno industrijo in industrijo kož in obutve, člani odbora za kemijsko industrijo, zaposleni v OZD proizvodnje umetnih in sintetičnih vlaken, člani odbora za kovinsko in elektroindustrijo, zaposleni v OZD proizvajalcev opreme za tekstilno industrijo, predstavniki sindikata delavcev uslužnostnih dejavnosti — člani odgovarjajočih komisij zaposlenih v prometnih OZD, ki se bavijo s prometom tekstilnih proizvodov, predstavniki sindikata delavcev kmetijstva, prehrambene in tobačne industrije — člani odgovarjajočih komisij zaposlenih v OZD proizvodnje naravnih surovin

za tekstilno industrijo in vabljene člani Zveznega odbora sindikata delavcev industrije in rudarstva Jugoslavije;

- predstavniki republiških in pokrajinskih organizacij — organov sindikata delavcev industrije in rudarstva.

Delegati konference delavcev tekstilne industrije Jugoslavije, so v svojih razpravah obravnavali problematiko in družbeno-ekonomski položaj zaposlenih delavcev v tekstilni industriji kot celoti in pa v posameznih delovnih organizacijah. V razpravah so bila iznešena naslednja vprašanja, ki zahtevajo neposredno akcijo sindikata pri reševanju teh vprašanj:

1. Ze več let se tekstilna industrija razvija premo organizirano, brez programskega koncepta razvoja na nivoju širše družbeno-politične skupnosti in brez smotrnejših in dogovorjenih smeri razvoja te veje med republikami, grupacijami in delovnimi organizacijami.

2. Se vedno se brez predhodne študije odpirajo nove kapacitete, posebno v trikotaži in konfekciji, ker so začetne investicije neznatne v odnosu na nekatere nerešene probleme posameznih občin. Take delovne organizacije so konkurenčne na račun nizkih osebnih dohodkov, predvsem zaposlenih žena. Takšna praksa prinaša kratkotrajne rešitve in ima kasneje negativne posledice za to delovno organizacijo oz. za zaposlene delavce, kakor tudi za grupacijo in tekstilno vejo v celoti.

3. Nekatere delovne organi-

zacije še vedno vlagajo velika sredstva v opremo za finaliziranje svojih izdelkov, čeprav so v neposredni bližini predimenzionirane kapacitete takšne opreme. Torej premalo razvit sistem sporazumevanja o delitvi dela in specializaciji, v sklopu tega pa tudi nesmotna izgradnja novih kapacitet.

4. Tekstilna industrija Jugoslavije je razdrobljena na veliko število organizacij združenega dela. Integracijski procesi se počasi razvijajo.

5. Premajhna povezanost procesa reprodukcije od surovine do finalnega proizvoda in s tem premajhna gotovost proizvodnje glede pravočasnih dobav. Tekstilna industrija je vezana na uvoz surovin.

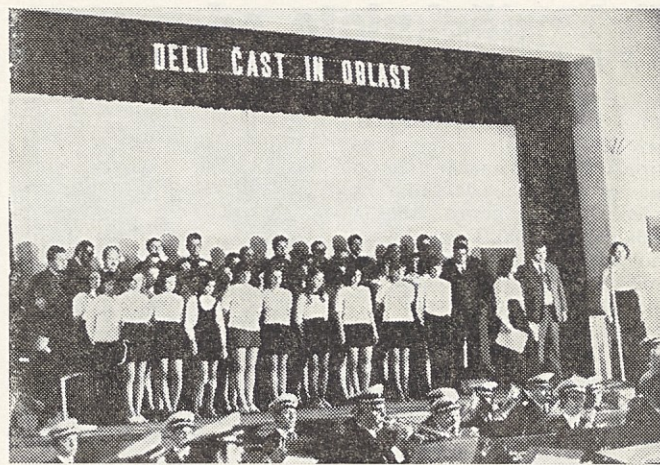
6. Povečanje cen reprodukcijskega materiala, kakor tudi zavlačevanja rešitev, je povzročalo zastoje zaradi pomanjkanja osnovnega reprodukcijskega materiala v nekaterih delovnih organizacijah.

7. Nekateri samoupravni sporazumi med prometnimi in proizvodnimi delovnimi organizacijami so za naše pogoje zastarela oblika trgovine.

8. Pomanjkanje programov razvoja tekstilne industrije onemogoča hitrejši razvoj le-te.

9. Se vedno imamo pojave neracionalnega in nepotrebnega trošenja takomenovanih stroškov prodaje (sejmi, reklame, propaganda ipd.).

10. Tekstilna industrija Jugoslavije ima zaposlenih 278.000 delavcev, od tega 66 % žena. Iz teh razlogov se stalno postavljajo vprašanja položaja žensk v delovnem razmerju glede bolniškega staleža zaradi nege članov družine, vprašanja materinstva, nočnega dela in druga vprašanja vezana na vlogo žene v družbi in družini.

Na proslavi so nastopili: Lipa, zbor litijske osnovne šole, litijska pihalna godba in recitatorji

Proslava dneva samoupravljalcev

Dne 24. 6. 1974 je bila ob 18. uri v Sindikalni dvorani na Stavbah proslava dneva samoupravljalcev. Uvodni nagovor je imel predsednik občinskega sindikalnega sveta Slavko Pungercar, slavnostni govor pa predsednik Skupščine občine Litija Jože Dernovšek. V kulturnem delu programa so sodelovali še litijska pihalna godba, moški pevski zbor Lipa, otroški zbor osnovne šole in recitatorji. Program je bil dobro izbran, naštudiran in izveden. Organizator je

pravočasno razposlal številna vabila, toda...

Mislím, da nadaljevati ni potrebno. Obšla me je misel, da bi preštel zasedbo na odru in pa poslušalce v dvorani. Ne jamčim, da prvi niso bili številčno močnejši. Kar potrkaemo se na prsi, iz Predilnice nas je bilo na odru največ, v dvorani pa najmanj. Klobase in vina res niso delili, toda malo kulturne hrane, (ki jo v naši dvorani bolj redko dobimo) pa tudi ne škodi. Se vam ob tem postavlja kakšno vprašanje? — Meni se.

Delegat ...

(Nadaljevanje z 2. str.)

Zato sta tudi postala dva bistvena temelja skupščinskega sistema ravno TOZD in KS.

Kaj delegacija potrebuje

Če bo držalo, da se bodo skupščine v precejšnji meri preselile v družbene temelje, v delegacije temeljnih skupnosti — v delegacije TOZD in KS, potem bi moralo držati še nekaj. Delegacije bi morale razpolagati z delom vsega tistega, s čimer razpolagajo skupščine: s finančnimi, tehničnimi, kadrovskimi in drugimi možnostmi, da bi lahko uspešno delovale kot dejanski družbeni dejavniki.

Praktično to pomeni: razpolagati s primernimi prostori, z ustrezno administracijo, z najnujnejšo dokumentacijo, z vsemi informacijami, ki so potrebne, z možnostmi, da se pridobijo dodatne informacije, strokovne analize, mnenja, podatki, predlogi in podobno.

Temeljna možnost pa je seveda v tem, da se v TOZD (ali KS) ustvari tako »delegatsko ozračje«, da bodo vsi dejavniki — delavci, njihovi delavski sveti, družbeno-politične organizacije, uprava podjetja z vsem, kar premore v strokovnih službah — pripravljene sodelovati, saj gre tako in tako za skupno zadevo celotne organizacije.

To bi se zdelo na prvi pogled logično in samo po sebi razumljivo. Zlasti tam, kjer vse to — v neki meri — že obstaja, kjer so delovne organizacije že razvite in razvijane, obenem pa navajene lastnega — demokratičnega opredeljevanja o bistvenih družbenih vprašanjih.

Vendar stvar ne bo tako preprosta.

Najprej ne bo preprosta tam, kjer so TOZD slabo opremljene, šibko razvite ali šibko povezane z drugimi TOZD. Nato tam, kjer se bo pojavljala težnja, da se vse to delegatsko razpravljanje in opredeljevanje »spravi v

stvarne okvire« — kar pomeni, da se izvede kolikor mogoče hitro, »racionalno« — v bistvu navidezno. Nato tam, kjer se bodo podobne težnje pojavljale tudi v sami skupščini ali okolju nje (poklicni delavci v njih, uprava, različna središča družbene moči ipd.). Gotovo bomo srečali poskuse, ki bodo šli za tem, da namreč vse to delegatstvo ne bi zaživel: zato, ker je baje preveč zamotano, predrago, prepočasno in ker — navsezadnje — spravlja na dnevni red »malenkostna« vprašanja delovnih ljudi in občanov tam, kjer delajo, in tam, kjer živijo.

Pozabiti ne smemo, da živimo v družbi, ki ni samo delavska in samoupravljavska — ampak tudi birokratična in tehnokratična. V družbi, v kateri je še precej vere v to, da je mogoče družbo voditi samo od zgoraj, samo s pomočjo razumnih izbrancev, ki morajo imeti temu primerna pooblastila od vseh družbenih sil in organizacij. Naša družbena praksa je to večkrat nazorno dokazala.

Pozabiti ne smemo, da se po ustavi bistveno spreminja podoba podjetja: iz njega bi radi naredili skupnost — ne samo skupnost sredstev ali strojev, ampak tudi skupnost delavcev, skupnost ljudi.

Delovanje delegacije bo po memben vzvod, ki bo hočeš nočeš »ustvarjal pritisko« na vse dejavnike v TOZD — na delavski svet, na upravo, na politične organizacije, na delavce, zakaj sicer ne bo mogla pošteno delovati. In s tem »pritiskom« (mislimo, da gre za demokratičen pritisk) se bo zmanjševala oblast koga drugega — oblast pa, kot kaže zgodovina, nihče ne prepušča prostovoljno ali zlahka — zlasti še, če verjame samo sebi

O tem govorimo zato, ker ne bi smeli dovoliti čisto nikjer — tudi v najrevnejši KS ali TOZD ne, da bi zaradi tehničnih pogojev razvednotili zgodovinsko zamisel, ki naj bi pripeljala delavski razred in delovne ljudi do več oblasti in vpliva na vso družbo — za katero ustvarjajo tudi večino gmotnih in drugih možnosti.

O tem se je treba resno zamisliti vsepovsod, ker bomo imeli v delegacijah veliko delavcev in občanov, ki ne bodo »mojstri politike«. Ravno zato je treba, da jim podjetje in družba omogočata, da to postanejo — ne kot specialisti, zato pa kot ustvarjalci, ustvarjalci presežnega dela, ki mu morajo kot delavci in občani slediti vsepovsod po družbi, kjer se bo trošilo in kjer se ob njem in z njim oblikuje družbena politika.

S tem pa pravzaprav prilagamo naštetim pogojem ali možnostim še eno: družbeno-politično znanje. Nikar se ne ustrašite — saj ni tako hudo, da bi ga ne mogli obvladati toliko, da bi lahko opredelili svoje socialne in vsakršne interese, da bi lahko razbrali tisto bistveno, kar je za oblikovanje politike potrebno. Ko govorim o znanju, govorim seveda o potrebi, da si ga delegacije in delegati pridobijo oziroma pridobivajo ves čas — smotno, načrtno, zato da bi bile delegacije vse manj odvisne od skupščin (zlasti od njihovega osebja), skupščine pa vse bolj od delegacij oziroma delegatov.

Kaj pričakujete od novega samoupravnega sporazuma?

Zadnjih 14 dni je prav gotovo tema številnih pogovorov v podjetju novi samoupravni sporazum, ki nam bo odmeril osebne dohodke za mesec julij in naprej, seveda dokler bo veljal. Da ne bi pogovori ostali samo med štirimi očmi, smo se odločili, da jih nekaj tudi zapišemo.

ADA MEDVESEK, predica: »Boljše plače, za slabše ne potrebujemo samoupravnega sporazuma.«

Delavska kontrola tudi v samoupravnem socialističnem sistemu

Živimo in delamo v času, ko se je naš samoupravni sistem razmahnil na vsa delovna in druga področja. Zaradi tako razvitega in širokega demokratičnega sistema, se morda kdo vprašuje, zakaj je potrebna zdaj še delavska kontrola, saj imamo delavsko in družbeno samoupravljanje. Vzeti je treba na znanje, da smo ljudje že po naravi pošteni in nepošteni. Delavska samoupravna kontrola mora kontrolirati, odkrivati napake oz. nepravilnosti in se odločno boriti, da se te odpravijo, storilci pa kaznujejo.

Znano je, da se je v preteklosti izmenjalo več oblik, ki so delovale kot kontrolne službe, od inšpektorjev, SDK in drugih. Ker pa je organ delavska samoupravna kontrola tak, ki najbolj ustreza naši neposredni demokraciji, smatram, da je prav, da vsi člani kolektiva vedo, kdo je predvidel potrebo in dal pobudo za ustanovitev delavskih kontrol.

Idejo za ustanovitev in delovanje delavske kontrole zasledimo že v Marxovih delih. Te ideje je prvi osvojil V. I. Lenin in je dal poseben poudarek delavski kontroli v podjetjih. Takoj po končani revoluciji so v SZ, na vseh delovnih področjih organizirali delavske kontrole. Omenjene kontrole so takrat v SZ, odigrale silno pomembno vlogo. Ti organi so se pojavljali povsod in ob vsakem času. Tako so s svojimi učinkovitimi ukrepi sproti odstranjevali vse, kar bi utegnili škoditi in slabiti njihov nov družbeni red.

Tudi tov. Edvard Kardelj je že leta 1946 v delu »Naša državna uprava in kontrola« omenil, da se bo tudi pri nas pokazala potreba, da bomo ustanovljali delavske kontrole. Prve želje naših delovnih ljudi, so se že pokazale na II. kongresu samoupravljalcev, kjer so zahtevali bolj učinkovito kontrolo, za naš samoupravni socialistični sistem.

Znano je, kaj vse so gotovi ljudje na račun tako široke demokracije v zadnjih letih počenjali. Bila so velika neopravičena prisvajanja družbenih dobrin, ogromno razsipanje sredstev, zelo velike in številne kraje, kršena je bila poslovna morala, nezadostna zaščita samoupravnih pravic

in še polno drugih anomalij, ki so se ponekod skrile pod samoupravno odejo. Vse to je spravljal delovne ljudi v nepovoljni položaj. Republike in zveza ter politični organi v teh telesih pa so vsak dan dobivali zelo številne pritožbe, zaradi omenjenih in drugih nepravilnosti.

Zaradi takšnega početja nekaterih ljudi je naša ZKJ in ZSJ odločila, da se ustanovijo delavske samoupravne kontrole, na vseh področjih našega družbenega življenja in dela. Delavske kontrole naj bi preprečevale negativne pojave in ukrepale proti negativnim pojavom, ki bodo oz. ki so že nastali.

Verjetno si kdo misli in takih gotovo ni malo, kaj bo ta delavska kontrola kontrolirala, saj ni sposobna. Predstavniki posvetovanja, ki smo ga imeli v Opatiji na zveznem nivoju, so nam na ta vprašanja odgovorili, da naj uporabljamo samo zdravo pamet, ki bo vedno zmogala. Na tem posvetovanju smo se dogovorili, kako pristopiti k delu in je odbor naše delavske samoupravne kontrole o tem že razpravljala na II. seji (tudi o konkretni akciji).

Ker spadajo pod delavsko kontrolo vsi predpisi, od delovne organizacije do ustavnih, vsi zaposleni in še vrsto drugih stvari, apeliram na vse člane kolektiva, da vsak po svoje pomaga odkriti in odstraniti vse napake in nepravilnosti, kjerkoli se bodo pojavile.

S časom moramo ustvariti vzdušje, da bo celoten kolektiv delavska kontrola, da bomo kontrolirali tako kot druge tudi sebe.

Franc Borišek

FANI HROVAT, saldakornistka: »Mislila sem, da bo srednjemu kadru popravljena krivica iz preteklosti. Pričakovala sem, da se bo priznalo delo srednjemu kadru, kar pa se v celoti ni zgodilo. Naša delovna mesta niso objektivno ocenjena.«

SLAVKA KASTELIC, brigadirka: »Upam, da se bodo vsaj delno izboljšali osebni dohodki. Saj kolikor moramo delati, zaslužimo tudi več denarja. Upam in želim, da se bo vse, kar je napovedano, tudi uresničilo. Ob današnjih cenah denar tudi potrebujemo. Dokler nimam v roki plače po novem, ne morem reči, koliko bo.«

META DROBNE, snemalka: »Boljše plače, saj vsi upamo, da se bodo napovedi uresničile. Mislim, da so se določene razlike vsaj nekoliko popravile, jasno pa je, da razlike vedno bodo. Tudi pri delu so razlike, predica ima večjo odgovornost kot snemalka.«

IVAN JELNIKAR, transportni delavec: »Veliko dela in pa majhne plače. Pravilno ni, ker moramo težko delati, potem pa še nekateri trdijo, da to ni težko delo. Najlažja bala tehta 150 kg. Za takšno delo smo premalo plačani. Izenačiti bi nas morali z delavci pri remontu, ki imajo

lažje delo, a več točk. Mislim, da so preizkušeni ocenjeni tudi naši vozači.«

HINKO CELESTINA, vratar: »Nepravilno razdeljene točke. Znano je, da ni lahko dobiti vratarja, zahteva se veliko, upošteva pa ne. Nikogar ni, ki bi znal pravilno oceniti naše delo.«

ANGELCA STRMLJAN, posluževalka raztezalk: »Če bo tako, kot nam je bilo pojasnjeno, bo dobro. Jasno je, želimo si več denarja. Pri nas je problem norma, slabe organizacije pa ne zakrivijo delavke.«

ANICA SMERDELJ, pomočnica kuharice: »Upam, da bo več denarja. Nekaj se je končno naredilo tudi za nas.«

Naši gasilci na republiškem tekmovanju

Predzadnje junijsko nedeljo se je v Velenju zbralo kar lepo število gasilskih desetini iz vse Slovenije. Tekmovanja, ki je bilo dobro pripravljeno, sta se udeležili tudi naša ženska in moška desetina. Uradnih rezultatov še nismo prejeli, po prikazanem pa lahko sodimo, da sta obe desetini pristali nekje v zlati sredini. Takoj pa je treba povedati, da bi se z malo več tekmovalne sreče lahko potegovali za boljša mesta.

Moške desetine so se pomerile v trodelnem napadu in pa taktični vaji. Pri prvem so imeli naši fantje izredno smo-

lo. Navajeni na dobre sesalne cevi, so jih tudi v Velenju po predpisih s ključem pričvrstili, toda pri vezanju se je odpela najprej ena, nato pa še druga. Po končanem nastopu je naš gasilec tov. Karel Podkrajšek, ki je tudi poveleval fantom, pri pregledu cevi ugotovil, da so te dotrajane, a njegovega protesta sodniki niso upoštevali. Ista usoda je doletela tudi nekaj drugih desetini. Mogoče ne bi bilo slabo, da bi na prihodnja tekmovanja vozili s seboj svoja orodja, ki so jih tekmovalci tudi navajeni.

(Nadaljevanje na 5. str.)

Naša moška gasilska desetina na stadionu v Velenju — športna sreča nam je obrnila hrbet

Pineta je zopet oživela

Smo sredi poletja. Prišli so meseci, ko se večina vsaj za nekaj dni oddahne od vsakdanjih skrbi v podjetju. Zopet se je začel živav v našem počitniškem domu. Tudi letos je polno zaseden in še marsikdo bi šel, a na žalost ni bilo prostora. Počitniški domovi so mnogo cenejši od ostalih oblik turizma, ki bo, če bo šlo tako naprej, kmalu postal privilegij bogatih. Tale zapis naj kratko spregovori o življenju v Pineti, kjer preživljajo dopuste naši delavci.

ZADOVOLJNI KOOPERANTI

V našem počitniškem domu imajo po nekaj hišice Tekstil in Slovenijales iz Ljubljane in Tosama iz Domžal. Njihovi delavci, ki pridejo v Novi-

grad, se letos je naval mnogo manjši. Vse hišice imamo zasedene. Pretekla leta je bilo včasih tudi do petdeset ljudi več, kot jih je danes. Tudi ne sprašujejo toliko, kot so včasih,« je dejal naš upravnik Venjo Pajer.

PLAŽA PRECEJ PRAZNA

Zdelo se mi je, da sem pred letom dni srečeval na cesti več avtomobilov, da je

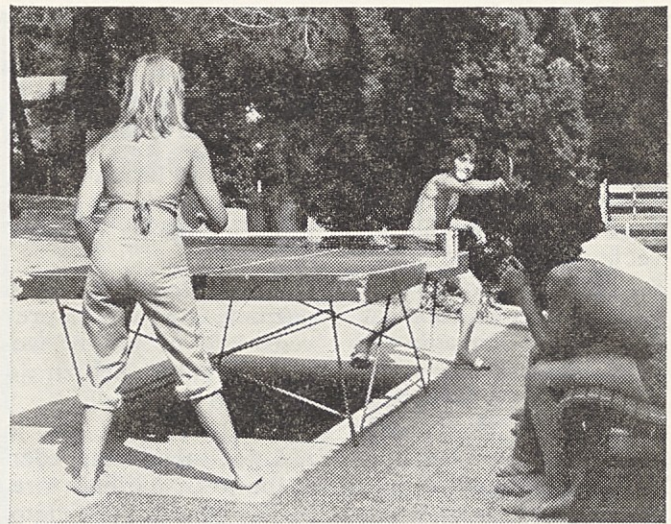
redki gostje. Sonce ob morju je postalo drago, za marsikatero družino, ki bi ga bila še kako potrebna, pa verjetno predrago.

»Goste ožemajo, kolikor se le da. Letos je naval mnogo manjši. Vse hišice imamo zasedene. Pretekla leta je bilo včasih tudi do petdeset ljudi več, kot jih je danes. Tudi ne sprašujejo toliko, kot so včasih,« je dejal naš upravnik Venjo Pajer.

Urejen je naš počitniški dom precej bolje od sosednjih. Pa tudi glede hrane sem ujel pogovor na plaži, ko so bile izrečene samo pohvalne besede. Edino pri nas se lahko pije odprto vino, ki je poceni in pa naravno. Malenkost, ki pa včasih veliko pomeni, odvisna pa je samo od dobre volje upravnika. Tudi čevapčiči pritegnejo goste iz drugih domov.

»Letos je vsaj dovolj mesa, pa tudi druge stvari se še nekako dobijo. Le skladišče imamo premajhno in kaj lahko se zgodi, da nam bo sredi sezone, v največji vročini zmanjkalo mineralne vode ali kake druge pijače. Še nekaj malenkosti in potem večjih del vsaj za nekaj let ne bi smelo biti,« je v pogovoru povedal upravnik. Številnim pohvalam osebja se je pridružil tudi njegova.

»Ekipa je odlična. Skoraj vsi imamo že določen staž v

Za rekreacijo je dobro poskrbljeno, miza je skoraj vedno zasedena

Novigradu in zato problemov ne sme biti. Delo je dobro organizirano in vsi pomagamo drug drugemu. Vseh dvesto ljudi postrežemo prej kot v pol ure.«

JEZI, JEZI, JEZI

Ko boste odhajali v Novigrad, ne pozabiti copate, sicer si boste podplate utrdili z bodicami. Ježev je letos izredno veliko in prav nič se ne da pomagati, da bi jih bilo manj. Ribiči menijo, da so to povzročile neke ribice, ki so se hranile z ježevimi jajčeci in so sedaj izginile.

Mene je zbudilo še nekaj. V veliki hišici je bila ena sama naša delavka, vsi ostali pa so bili tujci (nečlani). Menda nekje piše, da mora biti za veliko hišico prijavljenih najmanj ... itd.

V drugi hišici so bili poleg naših članov kolektiva še štiri nečlani, ki bi si verjetno tudi lahko privoščili svojo hišico, a se zavedajo, da je počitniški dom v prvi vrsti namenjen tistim, ki so zanj prispevali sredstva.

T. Štrus

Na parkirnem prostoru je polno avtomobilov, nekateri jih morajo parkirati pred hišicami

grad, se hranijo v naši kuhinji, kopajo pač na naši plaži — imajo enakopraven položaj z našimi »dopustniki«. Pogovarjal sem se z Jožo Černic, ki je zaposlena pri Slovenijalesu in je letos, čeprav v podjetju ni dobila hišice, že desetih v Pineti.

bil utrip morja večji. In ko sem v Novigradu prišel na plažo, sem bil presenečen. Naša plaža je bila sicer polna, a le sto metrov levo in desno so na soncu uživali le

»Nisem dobila hišice, a smo vseeno prišli. Tudi tu ni bila nobena prosta, a je upravnik dovolil postaviti šotor. Tu ostanemo vsako leto tri tedne, predvsem zaradi sinovega zdravja. Mož lovi ribe in tu pozna že vse 'terene'. Všeč nam je Pineta.«

Samo po sebi se ponuja vprašanje, zakaj ne gredo kam drugam.

»Hrana je dobra, postrežba odlična, plaža urejena — počutimo se kot doma. Imamo srečo tudi z vremenom in pri-

Na balinišču so se zbrali najmlajši in pod »strokovnim« vodstvom začeli trenirati

Tole je kar prava slika letošnjega turizma, posneta pa je tik ob naši plaži

Naši gasilci na republiškem tekmovanju

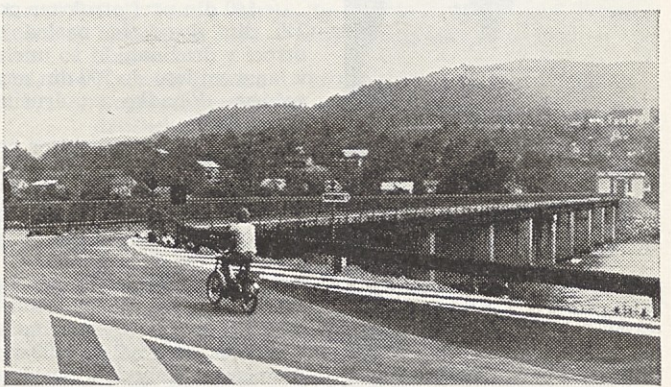
(Nadaljevanje s 4. str.)

Dekleta so se pomerila v trodelnem napadu in pa v danju prve pomoči ponesrečenim. Žensko desetino je za tekmovanje pripravil naš gasilec tov. Rudi Zupan. Njihov problem je hitro menjavanje sestava, kar se pozna tudi pri njihovem delu.

Obe desetini pa čaka še občinsko prvenstvo, ki bo letos v Kostrevnici 18. avgusta. Fantje pravijo, da bodo startali na prvo mesto, dekleta pa itak nimajo konkurence, ker so zaenkrat edina ženska desetina v občini.

Naša dekleta so se v Velenju uvrstila nekje v sredini, čaka pa jih še občinsko prvenstvo v Kostrevnici

V soboto, 13. julija, je bil odprt za promet most v Kresnicah, ki pomeni Kresnicam in zaledju okno v svet. Industriji apna pa je prinesel nove možnosti razvoja.

Nov most v Kresnicah

Predstavljamo vam:

Mari Vodišek

Vroče popoldne se je začelo nagibati v večer. Borove sence so bile vse večje. Z obale se je slišalo rahlo valovanje morja in pa glasovi kopalcev. Pogovarjala sva se za »zeleno mizo«.

»Tu sem že šesto leto, kar težko se je odločiti in priti sem. V teh šestih letih sem letos prvič jedla domače češnje in borovnice. Najlepše mesece nisem doma. Letos je to poslednjikrat.«

Je pomočnica glavne kuharice, v predsezoni je bila kuharica.

»V Pineto sem prišla 12. maja. Veliko je bilo pospravljanja in pa tridesetim delavcem sem kuhala. Domov bom prišla septembra.«

In potem jo bodo zopet srečevali znanci in ji mimogrede omenjali, da ima sedaj denar, ker je na morju dobro zaslužila.

»Plače res niso slabe, delati je pa tudi treba pošteno. Prosta sem kaki dve uri na dan, ki jih izkoristim za kopanje. Če bi v podjetju naredila toliko nadur kot tu, bi več zaslužila. Ker delam v sukalnici, moram tudi ponoči na delo. To pa je naporno. Spanje čez dan ne more zamenjati nočnega.«

Delo v kuhinji ni niti malo lahko. Gostje ob določeni uri sedejo za

mize. Če je hrana dobra, so zadovoljni, če ne pa letijo kritike na vse strani.

»Ljudi že tako dobro poznam, da že vnaprej vem, kdo ne bo zadovoljen. Nekateri kritizirajo kar tako iz navade.«

Lahko rečemo, da je naš počitniški dom eden najbolje in najlepše urejenih v Pineti. Vsako leto, nekaj popravimo, da bi se gostje dobro počutili, da bi bil njihov dopust res odmor v pravem pomenu besede.

»Tudi nam bi lahko kupili jogije, saj so skoraj v vseh hišicah. Me pa ležimo v slabih posteljah in sem včasih zjutraj še bolj utrujena kot zvečer, ko grem spat.«

Včasih tudi kdo malo preveč pogleda v kozarec, se malo povesele in obalem pozabi, da so v hišicah tudi ljudje, ki so še kako potrebni počitka.

»Zvečer se zgodi, da ni miru. Pa ne samo zaradi

nas, tudi gostje imajo radi mir.«

Delovni pogoji so kar dobro urejeni, a vendar...

»V kuhinji je preprih, nevarno je, da se prehladiš, moramo pač paziti vsaka nase.«

Razgovorila se je. Zopet se je spomnila doma in zopet je potrdila, da je letos zadnjič v Novigradu.

»Tu delajo dekleta. Dobro se razumemo. Vsaka ve, kaj je njeno delo, a še bolje je, če rečem, da vemo, kaj je naše delo, ker druga drugi vedno pomagamo.«

Gostje so z njenim delom zadovoljni in to ji je tudi zadoščenje. Ker si bo v bližnji prihodnosti ustvarila svojo družino, bo prihodnje leto v počitniški dom prišla samo še kot gost.

»Pogledat bom še prišla, na dopust pa verjetno nikoli. Dovolj je bilo

šest let, šest poletij, ki so ostala tu, daleč od domačega kraja.«

Zastrmela se je. Pogled

se je zaustavil med borovci, kam pa je v tistem trenutku pohitel misel, pa ve le ona.

Komu in kolikšen otroški dodatek

Skupščina republiške skupnosti otroškega varstva je na seji dne 24. maja t.l. sprejela zelo pomembne sklepe o pogojih in višini otroških dodatkov in drugih denarnih dajatvah. Ti sklepi predstavljajo mejnik v delovanju republiške skupnosti otroškega varstva, kajti tokrat so prvič delegati na osnovi predhodnih odločitev delavcev v samoupravnih sporazumih o programu otroškega varstva za leto 1974 določili te pravice. Do sprejetja novega zakona o družbenem varstvu otrok in o skupnosti otroškega varstva, ki ga je sprejela skupščina SR Slovenije v mesecu aprilu letošnjega leta, so se te pravice določale z zakoni.

Otroški dodatek za otroke delavcev (aktivnih in upokojenih)

Po sklepu o odločitvi dohodkovnega cenusa bodo imeli pravico do otroškega dodatka v letošnjem letu v znesku:

— 160 din prvi otrok ter po 240 din drugi in naslednji otroci v družinah, ki so imele v lanskem letu do 700 din mesečnega dohodka na družinskega člana;

— 130 din prvi otrok ter po 200 din drugi in naslednji otroci v družinah, ki so imele v lanskem letu 700 do 900 din mesečnega dohodka na družinskega člana;

— 95 din prvi otrok ter po 150 din drugi in naslednji otroci v družinah, ki so imele v lanskem letu 900 do 1200 din mesečnega dohodka na družinskega člana.

Otroški dodatek imajo v letošnjem letu, ob izpolnjevanju pogoja dohodkovnega cenusa, otroci delavcev zaposlenih s polnim delovnim časom, otroci upokojenecv in uživalecv oskrbnin oziroma začasnih nadomestil po pred-

pisih o invalidskem zavarovanju, otroci začasno brezposelnih, otroci delavcev, ki služijo vojaški rok ter otroci voljenih in imenovanih funkcionarjev, ki svojo funkcijo opravljajo profesionalno.

Kakor smo že omenili, imajo pravico do otroškega dodatka otroci iz tistih družin, v katerih je bil poprečni mesečni dohodek na družinskega člana v letu 1973 do 1200 din. Za dohodek družine pa se štejejo vsi dohodki iz delovnega razmerja, civilno pravnega razmerja, nadurnega dela, pravzaprav vsi dohodki, ki se obravnavajo kot osebni dohodek, dohodek od pokojnin, dohodek iz opravljanja samostojne dejavnosti, kakor tudi dohodki iz kmetijstva. Pri ugotavljanju upravičenosti do otroškega dodatka se upoštevajo osebni dohodki iz delovnega razmerja in vsi drugi dohodki v dejanskem znesku; dohodki od kmetijstva v trinajstkratnem znesku katastrskega dohodka in dohodki od samostojne dejavnosti v trinajstkratnem znesku.

Otroci, ki imajo pravico do otroškega dodatka, so pa težje telesno ali duševno prizadeti, imajo pravico tudi do posebnega dodatka v znesku 85 din mesečno. Prav tako imajo posebni dodatek tudi otroci edinih hranilcev v znesku 50 din.

Pravico do otroškega dodatka pridobi otrok delavca po preteku šestmesečne neprekinjene zaposlitve starša. V primeru, da je otrok edinega hranilca, pa pridobi pravico do otroškega dodatka in posebnega dodatka takoj z zaposlitvijo. Tisti delavci, ki so prejeli otroški dodatek že dotedaj, so morali do 15. junija t.l. predložiti izjavo v zvezi z ugotavljanjem upravičenosti do otroškega dodatka za leto 1974, in potrdila o vseh dohodkih družine, v kateri otrok živi, strokovnim službam skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja (komunalnim zavodom za socialno zavarovanje), ker se jim bo v nasprotnem otroški dodatek prenehal izplačevati s 30. junijem.

Zaradi novih sklepov o pogojih in višini otroškega dodatka v letošnjem letu bo potrebno, tako kot v preteklih letih, preveriti upravičenost do otroškega dodatka. Ker bo potrebno preveriti ali izpolnjuje pogoje okoli 120.000 dosedanjih upravičencev, poleg tega pa predvidevajo še nad 20.000 novih zahtevkov, bodo imele skupnosti zdravstvenega varstva in zavarova-

nja (komunalni zavodi za socialno zavarovanje) veliko dela. Zaradi tega in pomanjkljivosti vlog občanov, bo prišlo do morebitnih zaostankov izplačil za mesec julij, vendar računamo, da bo z izplačilom za avgust stanje ponovno normalno.

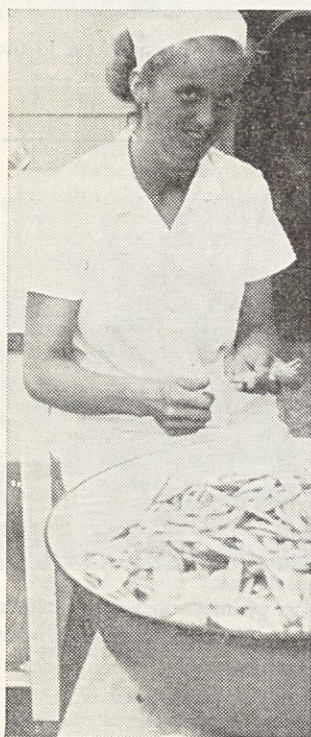
Pomoč za opremo novorojenega otroka

Pomoč za opremo novorojenega otroka je v letu 1974 600 in 300 din. Pomoč v višjem znesku imajo otroci iz družin z mesečnim dohodkom iz delovnega razmerja do 700 dinarjev na člana gospodinjstva.

Otroci iz kmečkih družin, ki imajo do 1200 din letnega dohodka iz kmetijske dejavnosti na člana gospodinjstva in otroci iz družin, ki opravljajo samostojno obrtno ali drugo dejavnost, če imajo do 350 din mesečnega dohodka na člana gospodinjstva.

V primeru, da imajo višje dohodke na člana gospodinjstva, kot smo jih navedli, pa imajo pravico do pomoči za opremo novorojenega otroka v znesku 300 din.

Pomoč za opremo novorojenega otroka v tako določenih zneskih se izplača za vse otroke rojene v letošnjem letu. Tistim občanom, ki jim je bila v letošnjem letu že izplačana pomoč v nižjih zneskih (500 din oziroma 250) bodo skupnosti zdravstvenega zavarovanja izplačale še razliko do novo določenih zneskov.

Pri delu v kuhinji

Srečanje rezervnih vojaških starešin

Letošnjega četrtega, zdaj že tradicionalnega srečanja »Bratstvo in enotnost« rezervnih vojaških starešin Jugoslavije se je udeležila tudi 230-članska delegacija ZRVS iz Slovenije. V njej so bili delegati iz vseh slovenskih občin, med njimi tudi dva člana našega kolektiva. Ob svitu drugega julija smo krenili od doma ter se zbrali na Trgu revolucije v Ljubljani. Prvo srečanje in prva poznanstva in že sta oba avtobusa krenila proti Dolenjski. Par postankov, da so se vkricali še delegati iz dolenjskih občin in spet požirajo avtobusi kilometre po gladki asfaltni cesti. Prevozimo Zagreb in mimo nas hite slavonske ravnine. Na obeh straneh ceste skrbno obdelane njive. Pšenica tik pred žetvijo, ječmen, oves in zopet pašniki, na katerih pridno muljijo krave, med njimi seveda tudi črnobeli prašiči.

Ze iz Ljubljane smo krenili z zamudo, zato je bilo časa za postanek malo. Po programu bi moralo prispeti vseh pet slovenskih avtobusov v Sid ob 11. uri. Mariborski, koperski in oba ljubljanska avtobusa so na mestu, le celjskega ni bilo za nami. Upravičena skrb vseh, vendar jih ne čakamo in krenemo do spomenika, kjer je pred sedmimi leti tragično umrl eden naših najvidnejših gospodarstvenikov in revolucionar Boris Kraigher. Delegacija polohi venec, predsednik republiškega odbora ZRVS Slovenije ing. Slavko Korbar spregovori o liku, življenju in delu pokojnega Borisa.

Pot nadaljujemo proti Šabcu. Na odcepu proti Šabcu nas že čakajo člani občinskega odbora ZRVS Šabac ter nas vodijo proti Nikincem. Tu ima JLA stalno razstavo naše oborožitve in opreme. Vodič nam med drugim pove, da prihajajo sem predvsem tuje delegacije pred sklepanjem pogodb o nakupu našega orožja in opreme, prihajajo pa tudi rezervni starešini in novinarji in tisti, ki bi se radi seznanili z našo vojno proizvodnjo. Na razmeroma majhnem prostoru je vzorno urejena razstava raznovrstnih nabojev, pa pušk do najsoodobnejših mitraljezov, minometalcev, opreme za diverzante, veziste. Posebno pozornost so pritegnile natančno izdelane makete naših podmornic, torpednih čolnov tja do maket galebov in jastrebov. Tudi topov, havbic in raketnega orožja ne manjka. Razstavišni prostor razširjajo, da bo zbirka v prihodnje še bolj bogata.

Po kosilu v Nikincih zavijemo v mesto vstaje in trpljenja — v Šabac. Običajno pokopališče z grobiščem žrtev iz Podrinja. Tu počiva okoli 3000 borcev in žrtev fašističnega nasilja. Polaganju venca je sledil nadrobno opis vseh važnejših bitk tod okoli.

Povabljeni smo v enega največjih kemičnih kombinatov v Jugoslaviji v »ZORKO«. Generalni direktor nas v veliki dvorani podjetja seznanja z organizacijo podjetja, proiz-

vodnjo, osebnimi dohodki, skrbjo za zaposlene in perspektivnim programom podjetja. Ne pozabijo nam omeniti tudi obrambnih priprav za morebitno vojno. Svoje enote so oborožili z najsoodobnejšim orožjem. Rezultati, ki jih dosegajo na vajah pa so presenetljivi, uspehi in streljanju odlični. Skoraj enournemu razgovoru je sledil ogled podjetja, ki nas precej utrudijo, saj se podjetje razteza na veliki površini.

Se vožnja skozi mesto in ustavimo se pred domom JLA. Tu nas že čakajo mladinci in mladinke v brigadirskih uniformah. Izrekajo nam dobrodoščilo in pripenjajo nageljne. V dvorani doma nas sprejme predsednik občine Šabac in predstavniki vseh družbenopolitičnih organizacij občine. V svojem govoru nas predsednik občine seznanja s številnimi podatki, ki nas zanimajo. Sledila je izmenjava spominskih daril in predvajanje barvnega filma, posnetega ob 500-letnici mesta Šabac. Ni se še poleglo navdušenje nad izredno uspelim filmom, ko že spet vozimo proti Letnjikovcu. Izstopimo in se napotimo skozi gost špalir brigadirjev in brigadir, ki nas z vzkliki in pesmijo pozdravljajo vse do velikega šotora s pogrnjenimi mizami. Brigadirke se trudijo, da bi nam čimprej razdelile večerjo. Seveda pa ne manjka tudi »šljivovic«, konjak in šabaška specialiteta excelentia, močno žganje. Izredno razpoloženi sklepamo poznanstva kot, da smo tu že stari gostje. Za dobro razpoloženje pa vseskozi skrbi brigadirski ansambel z narodnimi vižami iz vseh krajev domovine, tudi Avsenikovih ne manjka. Petje srbskih in slovenskih pesmi nas še bolj zbliža. Posamezni talenti stopijo tudi pred mikrofoni.

Zal sta bila pred nami še dva dokaj naporna dneva in moramo se posloviti od mladinske delovne brigade Šabac 74, sestavljene iz mladincev vse Jugoslavije. Mladina iz Slovenije se tokrat ni odzvala, ker je usmerila svoje sile na Kozjansko. Brigadi Šabac 74 zaželimo obilo delovnih uspehov pri utrjevanju bregov Save in krenemo na zaslužen počitek v bližnjo vojašnico. Drugi dan žge sonce neusmiljeno in navsezgodaj. Kolona avtobusov krene najprej v Tršič. Nekaj sto metrov prehodimo v hladu dreves peš. Na majhni strmi livadi stoji rojstna hiša največjega prosvetitelja srbskega ljudstva Vuka Karadžića. Skromna, majhna hiša le s težavo zdrži, da si jo od znotraj ogleda vsa 230-članska delegacija. Nihče pa ni hotel zamuditi te prilike. Vodstvo, ki nas spremlja vseskozi, nam pokaže med potjo še nekaj znanih krajev iz druge svetovne vojne.

Ustavimo se v Beli crkvi. Tu je Žikica Jovanović-Spanac 7. julija 1941 pozval Srbe v boj, zapokale so prve puške. Ogledamo si še vzorno urejen muzej in se vpišemo v knjigo obiskovalcev.

Po precej strmi cesti prispeemo v Stolice. Ogledamo si hišo, v kateri je tov. Tito sklical 26. septembra 1941 posvet Vrhovnega štaba. Na tem posvetu so bili tudi delegati iz Slovenije. V sobi so še vedno ista miza in stoli, stena pa je prekrita s fotografijami znanih revolucionarjev.

Pozno popoldne se ustavimo v Krupnju in kosimo kar na prostem. Sonce žge, mize prenašamo v sence dreves. Po kosilu zopet hitimo naprej. Za nami je že Loznica in zopet kratek postanek v Valjevu. Le iz avtobusa si med vožnjo lahko ogledamo tovarno Krušik, ki nam dobavlja prstančne predilne stroje. Ni časa za postanek. Pred nami je še precej kilometrov do Avale. Pot nas vodi preko Sumadije. Skromne hišice, vendar skrbno urejena okolica. Težko ločiš stanovanjsko hišico od vikend hišic, ki so verjetno last Valjevčanov ali pa celo Beograjčanov.

Ustavimo se tik pod grobom neznanega junaka na Avali. Povzpne se po stopnicah prav na vrh. Od tu je nepozaben pogled na Sumadijo. Ne pozabimo si ogledati tudi 204 m visok televizijski stolp na Avali. Na višini 130 metrov je restavracija, ki nudijo še lepši razgled po vsej okolici.

Pozno zvečer prispeemo v hotel Slavija v Beogradu. Čeprav utrujeni, si želimo po večerji v naglici ogledati vsaj središče Beograda. Mnogo, mnogo je novega. Morda tisti, ki redko prispeemo v naše glavno mesto, to še bolj opazimo.

4. julija — zadnji dan, pravzaprav zadnje dopoldne našega srečanja. Naša delegacija si ogleda vojaški muzej na Kalemegdanu in prispe ob 11. uri v dom garde na Topčideru. Na prireditvenem prostoru se nas zbere okoli 1500 iz vseh koncev naše domovine. Slavnostni govor je imel predsednik zveznega odbora ZRVS Jugoslavije generalpolkovnik Ljubo Vučković. Sledila sta še govora komandanta glavnega štaba teritorialne obrambe SR Srbije in predsednika skupščine SR Srbije. Sodeloval je tudi orkester garde, recitatorji, operni solisti in folklorna skupina Ivo-Lola Ribar. Govorniki so poudarili pomen takih že tradicionalnih srečanj ter krepitev bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti, ene najpomembnejših pridobitev našega narodnoosvobodilnega boja. Sledila je še posebna zahvala tistim vojaškim starešinam, ki so neposredno sodelovali pri končnih vojnih operacijah za osvoboditev Beograda.

Nato še kosilo na »kasarniškem krugu«. Postrežje nas vojaški kuharji. Čebljamo križem kračem, naenkrat bi si radi čimveč povedali. Vsakdo pripoveduje o svoji poti do Beograda. Pogovor nadaljujemo še pri mizah. Stiski rok, želje za srečno vrnitev na svoje domove in že moramo zapustiti Beograd. Po osmih urah vožnje smo spet v Ljubljani.

Janezu Zupanu v slovo

Oba z Janezom sva bila rojena na Stali. Najini rodbini sta se po 50 letih preselili v nova stanovanja, ki jih je kupilo podjetje za svoje delavce.

Večkrat sva se še srečala, ko se je vračal proti Litiji. Nisem ga vprašal, kje je bil, ker sem vedel, da je imel isto pot, bil je na Stali. Kako lepo je za spati, če vidiš, da se koplje v zadnjih sončnih žarkih rojstna hiša in poti, ki smo jih kot otroci velikokrat prehodili.

Janez je delal 20 let v našem podjetju, zato je prav, da mu napišemo nekaj besed v zadnje slovo.

Rojen je bil pred 37 leti. Resnično srečen je bil le v zgodnjih letih življenja, ko se je igral s svojimi vrstniki. Z leti dorasčanja se mu je strah pred življenjem in občutek manjvrednosti zaradi bolezni še stopnjeval. Hrepenel je po ljubezni, ki mu je okolica večkrat ni vračala.

Pretresel me je dogodek na pokopališču, dan pred pogrebom, ki me je prepričal, da Janezovo hrepenenje po ljubezni ni bilo zaman. Zaslišal sem jok in ihtenje. Ozrl sem se. Nečak Sašo, 13-letni fant, se je vračal iz Novigrada, da se snide z mrtvim stricem.

Janez je bil dober član delovnega kolektiva in vreden delavec pri vzdrževanju strojev. Dnevno je naredil in obrusil do 150 medenastih kljukic.

Na prstančnih strojih je več let lepil jermenčke.

Pri delu predpostavljanim ni ugovarjal. Med malico se je neopazno umaknil v kot. Kadar je bila bolečina le prevelika, se je sklonil nad delovno mizo in potožil, da ga zbada pri srcu.

Rad je delal v podjetju. Imel je napotnico za zdravilišče.

Prijateljsem je potožil: »Ne bo mi treba na zdravljenje, ker ne bom več dolgo. Komaj diham, tišči me pri srcu.«

V prostem času se je Janez zanimal za nogomet. Na pamet je poznal vse izide tekem. Na domačem in tujih igriščih je gledal tekme NK Litija in bodril svoje prijatelje, ki vsi igrajo nogomet. Takšen je bil naš sodelavec Janez.

Živel je med namj preskromno življenje. Nismo mu znali nuditi tiste ljubezni, ki ni predpisana in uzakonjena.

Mnogi bežijo v težavah iz življenja. Janez je vztrajal do konca.

F. Lesjak

Kadrovske vesti

PRISLI V MESECU JUNIJU 1974

- 1. 6. 1974 Gergar Marjan — Litija, Frtica 11 — čistilnica 2. izmena
- 1. 6. 1974 Skrabanja Janez — Vače, Klenik 6 — čistilna kolonaremont
- 1. 6. 1974 Boldin Anton — Litija, Marokova pot 4 — elektro delavnica
- 1. 6. 1974 Strus Anton — Litija, Bitiče 6 — uslužbenci
- 4. 6. 1974 Pajk Ivan — Litija, Zg. Log 16 — čistilnica 1. izmena
- 1. 6. 1974 Koderman Jože — Litija, Praprošče 15 — čistilna kolona
- 17. 6. 1974 Kastelic Branko — Litija, C. Zas. bat 7 — remont
- 17. 6. 1974 Buchmeister Marija — Litija, C. Zas. bat. 64 — obrat družbene prehrane

ODSLI V MESECU JUNIJU 1974

- 13. 6. 1974 Pavliha Ana — Litija, Konj 10 — upokojitev
- 30. 6. 1974 Cvetežar Milena — Litija, C. Zas. bat. 30 — odpoved delavca
- 30. 6. 1974 Kokalj Marija — Litija, Partizanska pot 24 — odpoved delavca
- 30. 6. 1974 Benegalija Ljudmila — Litija, Trg na Stavbah 5 — odpoved delavca
- 30. 6. 1974 Koderman Jože — Litija, Praprošče 15 — upokojitev
- 30. 6. 1974 Krušič Franciška — Litija, Prvomajska 4 — odpoved delavca
- 30. 6. 1974 Semec Angela — Litija, C. Dušana Kvedra 22 — upokojitev

V MESECU JUNIJU JE UMRLA NAŠA UPOKOJENKA:

Režun Kristina — Litija, Ul. 25. maja 1

J. T.

Nagradna križanka

	24 ČRKA	NOVI SVET	ZDRAVLISČE	NEŽNO V GLASBI	VALJEVO	ŽVEPLO	ČREVESNA BOLEZEN	NAPAD, NASKOK	JAPONSKA IGRA	ATA	INDIJSKI EP	JANEŽ
	MATI					PREBIVAL OTOKA						
	1					POŽELENIJE			LTUBLJOV. Ž. IME			
	NAŠ OTOK					TEKOČA VODA					IGRALNA KARTA	
	ITINERAR					PEVEC ROBIČ					AFRISKA DRŽAVA	
	STAR ČLOVEK	GOZDNI SADEŽ	SEC	ČAČAK	AMPER	HUDA BOLEZEN	BAJTA		REC	VODNA ŽIVAL		
KDOR SMUČA							BORISČE			PAPEŽINA KRONA		
SOJTOČNICA PIVE					ARABSKI ZREBEC		RIHSKA 1		TINKA			GLAVNO MESTO CRNE GORE
IGRALEC RANER				GL. MESTO MAKEDONIE DEL POSODE			KRISTUSOV SODNIK		USTROJ			TONA
UMRLI DIKRALEC JOCHEN					II		FARMACEVTSKI JEDELKI					AFRISKO JEZERLO
EĐEN			KEMIČNA PRVINA				EAST		GORA V TURČIJI			
DRŽAVA V ZDA			RADIJ				ŠKRAT		TERAEL. PRISTAN.			
							REKA NA BAVARSKEM TOP			ČEŠKA PRITRKA		ZVIJAČA
						DELAVKA V TRALVICI				MESTO V ISTRJI		
						JOD	ALUMINIJ		POLOTOK V GRČIJI			VRSTA VRBE
							KAREVINA					
									REKA V BOSNI		OSLOV GLAS	
									GRANJE			
						BIBLIJSKA OSEBA			FRISTAN V ALŽIRIJI		VIDMAR DRAGO	
											RECIPE	
						GL. MESTO TURČIJE				NADAV		

Rešitve oddajte v skrinjico ob vhodu v glavno proizvodno zgradbo do vključno 5. avgusta.

1. nagrada 50 din
2. nagrada 30 din
3. nagrada 20 din

Avtobus samo za naše delavce

Sredi maja je začel voziti avtobus naše delavce na progi Litija, Sava, Zagorje, Trbovlje. Avtobus vozi na vse izmene in z vseh izmen, razen nočne, ko morajo zaposleni čakati na vlak. Pogovori s SAP-om pa tečejo za ureditev tudi tega prevoza.

Z avtobusom se dnevno vozi 66 zaposlenih, ki delajo v

treh izmenah. Stroški prevoza znesejo mesečno 4.562.000 starih din in jih plača podjetje. Razumljivo je, da te delavke in prejema več povšala.

Omenim naj še, da se zaradi podražitve vseh prevozov pripravljajo spremembe povšalov.

